

**LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS
KAUNO APYGARDOS SKYRIUS**

S P R E N D I M A S

2025 m. rugpjūčio d. Nr. 21RE1- (AG1-200/09-2025)
Kaunas

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Kauno apygardos skyrius (*toliau – Komisija*), susidedantis iš Lietuvos administracinių ginčų komisijos Kauno apygardos skyriaus narių Daivos Bereikienės (pranešėja), Lionelos Gelmanienės, Beatos Labutytės ir Birutės Pranevičienės (posėdžio pirmininkė),

Komisijos posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinę bylą pagal pareiškėjos G. M. B. skundą atsakovei Valstybės garantuojamos teisinės pagalbos tarnybai dėl Valstybės garantuojamos teisinės pagalbos tarnybos Antrinės valstybės garantuojamos teisinės pagalbos ir mediacijos paslaugų administravimo skyriaus 2025-05-30 sprendimo Nr. (duomenys neskelbtini) panaikinimo.

Komisija

n u s t a t ė:

Pareiškėja skundu Komisijos prašo panaikinti Valstybės garantuojamos teisinės pagalbos tarnybos (toliau – ir Tarnyba) Antrinės valstybės garantuojamos teisinės pagalbos ir mediacijos paslaugų administravimo skyriaus (toliau – ir Skyrius) 2025-05-30 sprendimą Nr. (duomenys neskelbtini) (toliau – ir Skundžiamas sprendimas).

Skunde paaiškina, kad Tarnybos Antrinės valstybės garantuojamos teisinės pagalbos ir mediacijos paslaugų administravimo skyrius Skundžiamu sprendimu pakeitė 2018-05-21 sprendimo Nr. (duomenys neskelbtini) (*toliau – ir 2018-05-21 sprendimas*) turinį nurodant, kad antrinė teisinė pagalba pareiškėjai buvo teikiama civilinėje byloje dėl servituto nustatymo, parengti procesinius dokumentus, atstovauti pirmos instancijos teisme. Atsakovė 2018-05-21 sprendimo, kurio pagrindu pareiškėjai buvo teikiama antrinė teisinė pagalba civilinėje byloje dėl palikimo priėmimo ir susijusių klausimų išsprendimo, turinį jau buvo pakeitusi 2024-02-27 sprendimu Nr. (duomenys neskelbtini) (*toliau – ir 2024-02-27 sprendimas*), kurį Komisija 2024-05-06 sprendimu Nr. 21RE-352 (AG-283/04-2024), Regionų administracinis teismas 2025-02-26 sprendimu ir Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (*toliau – LVAT*) 2025-05-21 nutartimi panaikino kaip neteisėtą. Teismai konstatavo, jog Tarnyba neatsižvelgė į pareiškėjos prašymus ir teisėtus interesus, antrinės teisinės pagalbos teikimas neatitiko gero viešojo administravimo nuostatų.

Pažymi, kad Skundžiamame sprendime nurodyta, jog pareiškėjai buvo suteikta pagalba dėl servituto nustatymo, bet nėra argumentų, kodėl Tarnyba atsisakė teikti pagalbą dėl su palikimo priėmimu susijusių klausimų nagrinėjimo, kodėl po septynerių metų Tarnyba turi keisti savo priimtą sprendimą.

Nurodo, kad Skundžiamame sprendime Tarnyba informuoja pareiškėją, jog, jeigu reikalinga antrinė teisinė pagalba, ji turi pateikti Tarnybai prašymą ir atitinkamus dokumentus, tačiau nenurodo nustatyto asmens turto ir pajamų lygio, kuris suteiktų pareiškėjai teisę gauti antrinę teisinę pagalbą. Pareiškėja, 2018 m. prašydama suteikti antrinę teisinę pagalbą, turėjo teisėtų lūkesčių, kad atsakovė suteiks visapusišką pagalbą rengiant procesinius dokumentus ir atstovaus byloje dėl testamentu

vykdymo, t. y. patalpų šildymo, servituto nustatymo, testamente nurodyto patvarkymo įvykdymo, tačiau Tarnybos paskirta advokatė padėjo teismui pateikti ieškinį tik dėl dalies su testamentu susijusių klausimų, t. y. dėl servituto nustatymo ir atstovavimo pirmos instancijos teisme. Tarnyba atsisakiusi teikti teisinę pagalbą pareiškėjai, sukelia daug išgyvenimų ir rūpesčių ne tik dėl su testamentu susijusių klausimų, bet ir dėl neteisėtų Tarnybos sprendimų.

Atsakovė atsiliepimu į pareiškėjos skundą prašo jį atmesti kaip nepagrįstą.

Atsiliepime į skundą nurodo, kad Tarnybos Kauno skyrius 2018-05-21 sprendimu Nr. (duomenys neskelbtini) „Dėl antrinės teisinės pagalbos teikimo“ suteikė pareiškėjai antrinę teisinę pagalbą civilinėje byloje dėl palikimo priėmimo ir susijusių klausimų išsprendimo, parengti procesinius dokumentus, atstovauti pirmos instancijos teisme. Antrinę teisinę pagalbą teikti paskirta advokatė J. B. (Tarnybos Kauno skyriaus 2022-02-28 sprendimas Nr. (duomenys neskelbtini)). Tarnybos Kauno skyriaus 2023-04-20 sprendimu Nr. (duomenys neskelbtini) antrinės teisinės pagalbos teikimas buvo pratęstas iki 2024-03-31. Tarnyboje 2024-02-22 gautas advokatės J. B. prašymas išmokėti užmokestį už suteiktą antrinę teisinę pagalbą pagal Tarnybos Kauno skyriaus 2022-02-28 sprendimą. Advokatė prašyme nurodė, kad antrinė teisinė pagalba pareiškėjai buvo suteikta civilinėje byloje Nr. (duomenys neskelbtini) dėl servituto nustatymo (2022-08-12 teismui pateiktas 2022-08-10 ieškinys, kuriuo prašė teismo sprendimu nustatyti neatlygintą servitutą gyvenamojo namo, unikalus Nr. (duomenys neskelbtini), esančio (duomenys neskelbtini), patalpoms, pažymėtoms indeksais 1-2, 1-5, 1-6, 1-13, R-6, pasirašytas pačios pareiškėjos ir advokatės J. B.).

Paaiškina, kad atsižvelgiant į tai, kad pagal Tarnybai pateiktus advokatės J. B. duomenis antrinė teisinė pagalba faktiškai pareiškėjai buvo suteikta dėl servituto nustatymo (bylos Nr. (duomenys neskelbtini)), teisinė pozicija buvo suderinta su pareiškėja (t. y. pareiškėja pasinaudojo suteikta jai antrine teisine pagalba), Tarnybos Antrinės valstybės garantuojamos teisinės pagalbos ir mediacijos paslaugų administravimo skyrius 2024-02-27 sprendimu Nr. (duomenys neskelbtini) pakeitė Tarnybos Kauno skyriaus 2018-05-21 sprendimo pagrindą į civilinėje byloje dėl servituto nustatymo, parengti procesinius dokumentus, atstovauti pirmos instancijos teisme. Pažymi, kad pareiškėja 2018-05-15 Tarnybos Kauno skyriui pateiktame atsakyme nurodė, kad, jeigu jos brolis J. M. nesutiktų šildyti patalpas, pareiškėja siekia, kad teismas šios patalpoms nustatytų servitutą.

Pažymi, kad pareiškėja kreipėsi į Komisiją su skundu dėl Tarnybos 2024-02-27 sprendimo panaikinimo. Atsižvelgiant į tai, kad Komisija 2024-05-06 sprendimu tenkino pareiškėjos skundą ir panaikino Tarnybos 2024-02-27 sprendimą dėl pagrindo pakeitimo, LVAT 2025-05-21 nutartimi Tarnybos apeliacinį skundą atmetė, Tarnybos Skyrius 2025-05-30 priėmė naują Skundžiamą sprendimą dėl pagrindo keitimo.

Akcentuoja, kad Lietuvos Respublikos valstybės garantuojamos teisinės pagalbos įstatymo (*toliau – VGTP įstatymas*) 1 straipsnio 1 dalyje nustatyta, jog valstybės garantuojama teisinė pagalba teikiama fiziniams asmenims, kad šie galėtų tinkamai ginti pažeistas savo teises ir įstatymų saugomus interesus. VGTP įstatymo 3 straipsnio 1 d. 2 p. numatyta, kad valstybės garantuojamą teisinę pagalbą teikiama remiantis valstybės garantuojamos teisinės pagalbos kokybės, efektyvumo ir ekonomiškumo principu. Vadovaujantis VGTP įstatyme įtvirtintais principais, šio įstatymo 18 straipsnio 4 dalies 5 punktu, Tarnybos sprendime dėl antrinės teisinės pagalbos teikimo visais atvejais privalo būti apibrėžtas tokios antrinės teisinės pagalbos turinys ir apimtis. Konkrečių bylų, kuriose yra teikiama antrinė teisinė pagalba, nurodymas sudaro prielaidas VGTP įstatymo 3 straipsnio 4 punkte įtvirtinto draudimo piktnaudžiauti valstybės garantuojama teisine pagalba principo laikymuisi. Pažymi, jog tokios pozicijos, vertindamas Tarnybos sprendimų suteikti antrinę teisinę pagalbą turinį (apimtį), laikosi LVAT (žr., pvz., 2014-03-31 nutartį administracinėje byloje Nr. A575-749/2014). Atsižvelgiant į šiuo metu galiojantį teisinį reglamentavimą, vienu Tarnybos sprendimu pareiškėjui antrinė teisinė pagalba gali būti suteikta tik vienoje byloje, o ne keliose, nors tos bylos būtų susijusios tarpusavyje.

Nurodo, kad pagal VGTP įstatymo 18 straipsnio 7 dalį, Tarnybos sprendimas suteikti antrinę teisinę pagalbą yra pavedimas advokatui teikti antrinę teisinę pagalbą ir advokato įgaliojimus patvirtinantis dokumentas, tačiau tai nereiškia, kad vienas Tarnybos sprendimas apima visus

pareiškėjo teisinių klausimų išsprendimus. Pažymi, kad advokatas, gavęs Tarnybos sprendimą, ne „aklai“ rengia procesinius dokumentus bei atstovauja asmenų, kuriems paskirta teisinė pagalba, interesus, o vertina ir analizuoja susiklosčiusią faktinę ir teisinę situaciją, numato galimą būsimo ieškinio ar skundo dalyką ir pagrindą, sprendžia apie ieškinio ar skundo teises perspektyvas. Tai reiškia, kad advokatas, kaip profesionalus teisininkas, įvertina, kokia bylos vedimo pasirinkta pozicija sudarytų prielaidas pasiekti maksimaliausių rezultatų atstovaujant interesus. Advokatų pareiga – užtikrinti efektyvų antrinės teisinės pagalbos teikimą, padėti pasirinkti tokį teisinį variantą, kuris maksimaliai galėtų sąlygoti atstovaujamojo fizinio asmens teisių ar teisėtų interesų apginimą, jei nustatomas jų pažeidimas (žr., pvz., LVAT 2008-04-24 nutartis administracinėje byloje Nr. A442-693/2008, 2009-04-30 nutartis administracinėje byloje Nr. A63-558/2009). Advokatas veiksmus atlieka išimtinai Tarnybos sprendimo pagrindu teisinę poziciją suderinęs su pareiškėju.

Paaiškina, kad praktikoje pasitaiko atvejų, kad Tarnyba, atlikusi pirminį pareiškėjo reikalavimo vertinimą, suteikia antrinę teisinę pagalbą vienoje byloje, tačiau, advokatui susipažinus su pareiškėjo dokumentais, paaiškėja, kad antrinę teisinę pagalbą tikslingiau teikti kitu klausimu (siauresne apimtimi). Tokiu atveju, advokatas apie tai informuoja pareiškėją ir padeda jam aiškiai suformuluoti teisinę poziciją byloje. Tarnyba, atsižvelgdama į faktiškai suteiktą antrinę teisinę pagalbą, sprendimu turi teisę pakeisti antrinės teisinės pagalbos teikimo pagrindą, sukonkretinant teikiamos antrinės teisinės pagalbos apimtį.

Nurodo, kad Tarnybos Kauno skyriaus 2018-05-21 sprendimo Nr. (duomenys neskelbtini) pagrindas iš dėl palikimo priėmimo ir susijusių klausimų išsprendimo buvo pakeistas į civilinėje byloje dėl servituto nustatymo įvertinus šias faktines aplinkybes: 1) advokatė J. B. prašyme išmokėti užmokestį už suteiktą antrinę teisinę pagalbą nurodė, kad antrinė teisinė pagalba pareiškėjai buvo suteikta civilinėje byloje Nr. (duomenys neskelbtini) dėl servituto nustatymo Tarnybos Kauno skyriaus 2018-05-21 sprendimo Nr. (duomenys neskelbtini) pagrindu; 2) 2022-08-12 teismui pateiktas 2022-08-10 ieškinys, kuriuo pareiškėja prašė teismo sprendimu nustatyti neatlygintą servitutą gyvenamojo namo, unikalus Nr. (duomenys neskelbtini), pasirašytas pačios pareiškėjos ir advokatės J. B.; 3) kartu su pareiškėjos ieškiniu buvo pateiktas Tarnybos Kauno skyriaus 2022-04-13 sprendimas dėl galiojimo termino pratęsimo pagal Tarnybos Kauno skyriaus 2018-05-21 sprendimą, kurio pagrindu pareiškėja buvo atleista nuo žyminio mokesčio ir kitų bylinėjimosi išlaidų nagrinėjant bylą dėl servituto nustatymo; 4) teisinė pozicija dėl servituto nustatymo advokatės buvo suderinta su pačia pareiškėja (t. y. pareiškėja pasinaudojo suteikta jai antrine teisine pagalba pagal Tarnybos Kauno skyriaus 2018-05-21 sprendimą).

Nurodo, kad ginčo, kad pareiškėjai antrinė teisinė pagalba buvo suteikta dėl servituto nustatymo Tarnybos Kauno skyriaus 2018-05-21 sprendimo pagrindu, nėra. Nagrinėjamu atveju, pareiškėjai faktiškai antrinė teisinė pagalba buvo suteikta jai reikalingu klausimu dėl servituto nustatymo, todėl pareiškėjos interesai buvo laiku ir tinkamai įgyvendinti efektyviausiu būdu, advokatei aptarus ir suderinus poziciją su pareiškėja (kaip minėta, teismui teiktas ieškinys pasirašytas ir pačios Pareiškėjos, pareiškėja suprato kokiu konkrečiu teisiniu klausimu ją atstovauja advokatė, bylos nagrinėjimas pirmosios instancijos teisme baigtas. Kadangi veiksmai buvo atlikti, antrinė teisinė pagalba buvo suteikta pareiškėjai konkrečioje byloje, antrinės teisinės pagalbos teikimas pagal Tarnybos Kauno skyriaus 2018-05-21 sprendimą laikomas baigtu, buvo netikslinga pareiškėjos teirautis nuomonės dėl sprendimo pagrindo pakeitimo. Kaip minėta, Tarnyba, atsižvelgdama į faktiškai suteiktą antrinę teisinę pagalbą, sprendimu turi teisę pakeisti antrinės teisinės pagalbos teikimo pagrindą, sukonkretinant teikiamos antrinės teisinės pagalbos apimtį.

Pažymi, kad pareiškėja nenurodo, kokius palikimo priėmimo klausimus ji dabar pageidauja išspręsti. Tuo pačiu Tarnybos sprendimu Pareiškėjai negali būti teikiama antrinė teisinė pagalba kitoje byloje. Taip pat Advokatė J. B. paaiškino Tarnybai, kad po (duomenys neskelbtini) apylinkės teismo (duomenys neskelbtini) rūmų 2023-12-19 sprendimo pareiškėja į advokatę nesikreipė dėl kitų klausimų, susijusių su palikimo priėmimu. Tarnyba paaiškina, kad jeigu pareiškėjai reikalinga antrinė teisinė pagalba kitoje byloje (dėl testamente nurodyto patvarkymo įvykdymo), pareiškėja, vadovaujantis Įstatymo 18 str. 1 d., turi Tarnybai pateikti prašymą suteikti antrinę valstybės garantuojamą teisinę pagalbą, jos reikalavimą pagrindžiančius dokumentus, jos teisę gauti antrinę

teisinę pagalbą įrodančius dokumentus ir advokato sutikimą, jeigu pageidauja, kad antrinę teisinę pagalbą teiktų advokatas, kuris nėra sudaręs su Tarnyba sutarties dėl teisinės pagalbos teikimo. Prašymas suteikti antrinę teisinę pagalbą ir kiti šioje dalyje nurodyti dokumentai gali būti pateikiami asmeniškai (atvykus į Tarnybą), paštu arba elektroninėmis priemonėmis, jeigu yra galimybė identifikuoti pareiškėją, taip pat per informacinę teisinių paslaugų sistemą TEISIS. Tarnyba taip pat atkreipia dėmesį, kad Tarnyba jai suteiktos kompetencijos ribose administruodama antrinės teisinės pagalbos teikimą (VGTP įstatymo 9 str.), sprendimą dėl antrinės teisinės pagalbos teikimo turi priimti kiekvienu konkrečiu atveju ištyrusi ir įvertinusi tam konkrečiam atvejui reikšmingų aplinkybių visumą.

Nurodo, kad nėra pagrindo teigti, kad Tarnybos 2025-05-30 sprendimu buvo pabloginta pareiškėjos padėtis. Minėtu Tarnybos sprendimu pareiškėja buvo informuota, kad ji turi teisę kreiptis į Tarnybą su nauju prašymu (iki šios dienos iš pareiškėjos nėra gautas naujas prašymas suteikti antrinę teisinę pagalbą). Išsprendus dalį pareiškėjos klausimų su palikimo priėmimu, Tarnyba turi iš naujo įvertinti pareiškėjos prašymo pagrįstumo klausimą (žr., pvz. LVAT 2019-01-31 nutartį administracinėje byloje Nr. A-3094-502/2019), taip pat įvertinti, ar nėra VGTP įstatymo 11 str. 7 d. nustatytų neteikimo pagrindų. Jeigu pareiškėjai kilo klausimų dėl asmens (šėimos) turto ir asmens pajamų lygio taikymo, ji galėjo bet kuriuo metu kreiptis į Tarnybą prašydama pateikti šią informaciją, tačiau tokia teise iki šiol nepasinaudojo.

Atkreipia dėmesį, kad Skundžiamas sprendimas dėl Tarnybos Kauno skyriaus 2018-05-21 sprendimo Nr. (duomenys neskelbtini) pagrindo pakeitimo buvo priimtas atsižvelgiant į Komisijos ir teismų (Regionų administracinio teismo Klaipėdos rūmų ir LVAT) pastabas, yra motyvuotas ir išsamus, nurodyti sprendimo priėmimo motyvai, sprendimas atitinka Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAĮ) reikalavimus.

Tarnyba laikosi nuomonės, kad įvertinusi visas aplinkybes bei galiojantį teisinį reglamentavimą, teisėtai ir pagrįstai nusprendė pakeisti Tarnybos Kauno skyriaus 2018-05-21 sprendimu skirtos antrinės teisinės pagalbos turinį, nurodant, jog antrinė teisinė pagalba pareiškėjai buvo teikiama civilinėje byloje dėl servituto nustatymo, parengti procesinius dokumentus, atstovauti pirmos instancijos teisme, valstybei garantuojant ir apmokant 50 procentų antrinės teisinės pagalbos išlaidų; todėl nėra pagrindo naikinti Skundžiamą sprendimą.

Atsiliepimo į pareiškėjos skundą argumentams pagrįsti Komisijai pateikė: (duomenys neskelbtini).

Komisijos narės Daivos Bereikienės 2025-07-03 rezoliucija, prie nagrinėjamos bylos prijungta Lietuvos administracinių ginčų komisijos byla Nr. AG-283/04-2024.

Skundas atmestinas

Byloje ginčas kilo dėl Skundžiamo sprendimo teisėtumo ir pagrįstumo.

Bylos duomenimis nustatyta, kad 2018-05-21 sprendimu Nr. (duomenys neskelbtini) Tarnyba nusprendė teikti antrinę teisinę pagalbą pareiškėjai G. M. B. civilinėje byloje dėl palikimo priėmimo ir susijusių klausimų išsprendimo, parengti procesinius dokumentus, atstovauti pirmos instancijos teisme (atsiliepimo priedas Nr. 9).

Tarnybos 2023-04-20 Nr. (duomenys neskelbtini) sprendimu „Dėl antrinės teisinės pagalbos teikimo galiojimo termino pratęsimo“ pareiškėjai antrinės teisinės pagalbos teikimas civilinėje byloje dėl palikimo priėmimo ir susijusių klausimų išsprendimo, parengti procesinius dokumentus, atstovauti pirmos instancijos teisme pratęstas pagal pareiškėjos 2023-04-14 prašymą iki 2024-03-31, nekeičiant valstybės garantuojamos ir apmokamos antrinės teisinės pagalbos išlaidų dydžio (atsiliepimo priedas Nr. 11).

Alytaus apylinkės teismo Prienų rūmai 2023-12-19 sprendimu civilinėje byloje Nr. (duomenys neskelbtini) iš dalies tenkino pareiškėjos patikslintą ieškinį dėl servituto nustatymo (atsiliepimo priedas Nr. 2).

Advokatė, paskirta teikti pareiškėjai antrinę teisinę pagalbą J. B., Tarnybai pateikė 2024-02-22 prašymą išmokėti užmokestį už suteiktą antrinę teisinę pagalbą I-oje instancijoje, prie prašymo

pridėjo Alytaus apylinkės teismo Prienų rūmų 2023-12-19 sprendimo civilinėje byloje Nr. (duomenys neskelbtini) kopiją (atsiliepimo priedas Nr. 1).

Tarnybos 2024-02-27 sprendimu Nr. (duomenys neskelbtini) „Dėl 2018-05-21 sprendimo Nr. (duomenys neskelbtini)“ (*toliau – ir 2024-02-27 sprendimas*) nuspręsta pakeisti Tarnybos Kauno skyriaus 2018-05-21 sprendimu skirtos antrinės teisinės pagalbos turinį – teikti pareiškėjai antrinę teisinę pagalbą civilinėje byloje dėl servituto nustatymo, parengti procesinius dokumentus, atstovauti pirmos instancijos teisme, valstybei garantuojant ir apmokant 50 procentų antrinės teisinės pagalbos išlaidų (atsiliepimo priedas Nr. 12).

Tarnybos 2024-02-27 sprendimas buvo apskūstas Lietuvos administracinių ginčų komisijai, kuri 2024-05-06 sprendimu Nr. 21RE-352 (AG-283/04-2024) nusprendė panaikinti Tarnybos 2024-02-27 sprendimą (prijungtos Lietuvos administracinių ginčų komisijos bylos AG-283/04-2024 medžiaga).

Regionų administracinio teismo Klaipėdos rūmų 2025-02-26 sprendimu administracinėje byloje Nr. eI2-1949-342/2025 atmetas atsakovės Tarnybos skundas, Lietuvos administracinių ginčų komisijos 2024-05-06 sprendimas nepanaikintas. Teismas, įvertinęs bylos duomenis, ginčijamą sprendimą, šalių išdėstytas aplinkybes, konstatavo, kad Tarnyba neveikė įstatymo nustatytose ribose, nevertino pareiškėjos situacijos, neatsižvelgė į jos prašymus ir teisėtus interesus, antrinės teisinės pagalbos teikimas neatitiko gero viešojo administravimo nuostatų; sutiko su Lietuvos administracinių ginčų komisijos motyvais, kad ginčijamame sprendime nurodytas teisinis pagrindas tiesiogiai siejamas su asmens finansine padėtimi ir aplinkybe, kad pareiškėjai buvo suteikta pagalba dėl servituto nustatymo, nepagrindžia argumentų, kodėl atsakovas atsisakė pareiškėjai teikti antrinę teisinę pagalbą dėl palikimo priėmimo, nenurodytos sprendimo pakeitimo priežastys. Vertino, kad buvo netinkamai atliktas situacijos vertinimas, nebuvo surinkti visi įrodymai, sprendimo priėmimo aplinkybės buvo išnagrinėtos neišsamiai, neužtikrinant šalių lygybės, teisingumo, sąžiningumo bei proporcingumo principų, tokiu būdu nebuvo sudaromos tinkamos sąlygos užtikrinti teisingą ir visapusišką pareiškėjos atstovavimą teisminiame procese.

LVAT 2025-05-21 nutartimi administracinėje byloje Nr. eA-1806-1047/2025 Tarnybos apeliacinį skundą atmetė ir paliko Regionų administracinio teismo Klaipėdos rūmų 2025-02-26 sprendimą nepakeistą. Apeliacinės instancijos teismas nurodė, jog ginčijamo sprendimo teisiniu pagrindu nurodytos VGTP įstatymo normos pernelyg bendros ir abstrakčios, kad jomis būtų galima pagrįsti pareiškėjai Tarnybos 2018-05-21 sprendimo pagrindu suteiktos konkrečios subjektinės teisės pakeitimą; nurodytose teisės normose nėra įtvirtinta Tarnybos teisė keisti anksčiau priimtą sprendimą, šios normos niekaip nesusietos su konkrečiomis faktinėmis aplinkybėmis, kurios ginčijamame sprendime net nenurodytos. Atkreipė dėmesį, kad nors Tarnyba nurodė, jog ginčijamas sprendimas priimtas siekiant sukonkretinti teikiamos antrinės teisinės pagalbos apimtį, atsižvelgiant į faktiškai suteiktą antrinę teisinę pagalbą, vieno sprendimo pagrindu gali būti suteikta teisinė pagalba tik vienoje byloje, tačiau Tarnyba šių aplinkybių ginčijamame sprendime nebuvo nurodžiusi. Pabrėžė, kad Tarnyba nepagrindė savo teisės keisti priimtą sprendimą; nesivadovavo VAĮ 16 str. nuostatomis. LVAT šiame sprendime taip pat nurodė, kad Tarnybos 2018-05-21 sprendimu pareiškėjai buvo suteikta antrinė teisinė pagalba civilinėje byloje dėl palikimo priėmimo ir susijusių klausimų išsprendimo, todėl Tarnyba, įvertinusi pareiškėjos prašymuose nurodytas aplinkybes, pati apibrėžė teiktinos antrinės teisinės pagalbos turinį ir apimtį; ginčijamame sprendime nebuvo nurodytos, kokios naujos aplinkybės paaiškėjo ir sudaro faktinį pagrindą keisti pareiškėjai suteiktos konkrečios subjektinės teisės apimtį, nenurodyta, kad pakeistas sprendimas nepažeis pareiškėjos teisėtų lūkesčių apsaugos principo.

Tarnyba priėmė Skundžiamą sprendimą, kuriuo pakeitė Tarnybos Kauno skyriaus 2018-05-21 sprendimą Nr. (duomenys neskelbtini). Šiuo sprendimu nusprendė pakeisti Tarnybos Kauno skyriaus 2018-05-21 sprendimu Nr. (duomenys neskelbtini) skirtos antrinės teisinės pagalbos turinį nurodant, kad antrinė teisinė pagalba pareiškėjai buvo teikiama civilinėje byloje dėl servituto nustatymo, parengti procesinius dokumentus, atstovauti pirmos instancijos teisme, valstybei garantuojant ir apmokant 50 procentų antrinės teisinės pagalbos išlaidų. Skundžiamu sprendimu pareiškėja taip pat informuota, kad jeigu jai reikalinga antrinė teisinė pagalba kitoje byloje, ji turi

Tarnybai pateikti prašymą suteikti antrinę valstybės garantuojamą teisinę pagalbą, jos reikalavimą pagrindžiančius dokumentus, jos teisę gauti antrinę teisinę pagalbą įrodančius dokumentus ir advokato sutikimą, jeigu pageidauja, kad antrinę teisinę pagalbą teiktų advokatas, kuris nėra sudaręs su Tarnyba sutarties dėl teisinės pagalbos teikimo.

Skundžiamame sprendime nurodyti šie antrinės teisinės pagalbos sprendimo pakeitimo motyvai ir pagrindai: teisinis pagrindas – VGTP įstatymo 1 str. 1 d., 3 str. 1 d. 2 p., 18 str. 4 d. 5 p., 3 str. 4 p., 18 str. 7 d., LVAT formuojama teismų praktika. Nurodyta, jog pagal galiojantį teisinį reglamentavimą, vienu Tarnybos sprendimu pareiškėjui antrinė teisinė pagalba gali būti suteikta tik vienoje byloje, o ne keliuose, nors ir susijusiose. Advokatas, gavęs Tarnybos sprendimą vertina ir analizuoja susiklosčiusią faktinę ir teisinę situaciją, numato galimą būsimo ieškinio ar skundo dalyką ir pagrindą, sprendžia apie ieškinio ar skundo teisines perspektyvas. Advokatas, kaip profesionalus teisininkas, įvertina, kokia bylos vedimo pasirinkta pozicija sudarytų prielaidas pasiekti maksimaliausių rezultatų atstovaujant interesus. Advokatas veiksmus atlieka išimtinai Tarnybos sprendimo pagrindu teisinę poziciją suderinęs su pareiškėju.

Skundžiamas sprendimas grindžiamas šiomis faktinėmis aplinkybėmis: pareiškėja 2018-05-15 Tarnybos Kauno skyriui pateiktame atsakyme nurodė, kad, jeigu jos brolis J. M. nesutiktų šildyti pareiškėjos patalpas, pareiškėja siekia, kad teismas šioms patalpoms nustatytų servitutą. Atsižvelgiant į tai, kad advokatės J. B. prašyme išmokėti užmokestį už suteiktą antrinę teisinę pagalbą nurodyta, kad antrinė teisinė pagalba pareiškėjai buvo suteikta civilinėje byloje Nr. (duomenys neskelbtini) dėl servituto nustatymo, 2022-08-12 teismui pateiktas 2022-08-10 ieškinys, kuriuo prašė teismo sprendimu nustatyti neatlygintą servitutą gyvenamojo namo, esančio (duomenys neskelbtini), patalpoms, pasirašytas pačios pareiškėjos ir advokatės J. B.; teisinė pozicija dėl servituto nustatymo buvo suderinta su pačia pareiškėja. Alytaus apylinkės teismo Prienų rūmai 2023-12-19 sprendimu civilinėje byloje Nr. (duomenys neskelbtini) pareiškėjos ieškinį tenkino iš dalies; byla Nr. (duomenys neskelbtini) yra išnagrinėta ir jokie procesiniai veiksmai joje negali būti atliekami, antrinės teisinės pagalbos teikimas yra laikomas baigtu. Laikoma, kad antrinė teisinė pagalba pareiškėjai buvo suteikta pagal Tarnybos Kauno skyriaus 2018-05-21 sprendimą.

Taip pat nurodyta, jog Lietuvos administracinių ginčų komisija 2024-07-05 sprendimu atmetė pareiškėjos skundą dėl Tarnybos 2024-05-08 sprendimo Nr. (duomenys neskelbtini), kuriuo buvo atsisakyta pratęsti antrinės teisinės pagalbos teikimą pagal Tarnybos Kauno skyriaus 2018-05-21 sprendimą Nr. (duomenys neskelbtini), panaikinimo.

Ginčo teisinius santykius reglamentuoja VGTP įstatymas, taikytinos VAĮ nuostatos.

Įstatymas nustato valstybės garantuojamos teisinės pagalbos teikimą asmenims, kad šie galėtų tinkamai ginti pažeistas ar ginčijamas savo teises ir įstatymų saugomus interesus (1 straipsnio 1 dalis). VGTP įstatymo 2 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad antrinė valstybės garantuojama teisinė pagalba apibrėžta kaip: dokumentų rengimas, gynyba ir atstovavimas byloje, įskaitant vykdymo procesą, atstovavimas išankstinio ginčų sprendimo ne teisme atvejais, jeigu tokią tvarką nustato įstatymai ar teismo sprendimas. Antrinė teisinė pagalba taip pat apima bylinėjimosi išlaidų byloje, išnagrinėtose civilinio proceso tvarka, ir išlaidų konstitucinės justicijos byloje atlyginimą, su bylos nagrinėjimu administracinio proceso tvarka susijusių išlaidų, administracinių nusižengimų bylų nagrinėjimo teisme išlaidų ir su baudžiamojoje byloje pareikšto civilinio ieškinio nagrinėjimu susijusių išlaidų atlyginimą.

Pagal VGTP įstatymo 9 straipsnio 2 dalį, užtikrinti valstybės garantuojamos teisinės pagalbos teikimą ir koordinavimą yra priskirta Tarnybai.

Pagal VGTP įstatymo 3 straipsnį, valstybės garantuojama teisinė pagalba teikiama remiantis šiais principais: lygiateisiškumo ir visų asmenų teisių bei įstatymų saugomų interesų apsaugos (1 punktas); valstybės garantuojamos teisinės pagalbos kokybės, efektyvumo ir ekonomiškumo (2 punktas); taikaus ginčų sprendimo prioriteto (3 punktas); draudimo piktnaudžiauti valstybės garantuojama teisine pagalba ir materialiosiomis bei procesinėmis teisėmis (4 punktas). Asmenys, turintys teisę gauti valstybės garantuojamą teisinę pagalbą nustatyti VGTP įstatymo 11 straipsnio 2 dalyje.

Antrinės teisinės pagalbos teikimo tvarka reglamentuota VGTP įstatymo 18 straipsnyje. Šio straipsnio 4 dalyje nustatyta, kad sprendime dėl antrinės teisinės pagalbos teikimo turi būti nurodyta: 1) sprendimo priėmimo data ir vieta; 2) sprendimą priėmusio asmens vardas, pavardė; 3) sprendimą priėmusios institucijos pavadinimas; 4) pareiškėjo vardas, pavardė; 5) teisinės pagalbos turinys – kokios teisinės pagalbos prašoma, teikiamos antrinės teisinės pagalbos apimtis, advokato teisės; 6) antrinės teisinės pagalbos suteikimo arba atsisakymo ją teikti pagrindai; 7) atitiktis turto ir pajamų lygiui, kai antrinė teisinė pagalba pareiškėjui teikiama šio įstatymo 11 straipsnio 2 dalies 1 punkte ir 12 straipsnio 7 punkte nurodytiems pareiškėjams; 8) valstybės garantuojama ir apmokama antrinės teisinės pagalbos išlaidų dalis; 9) kai priimamas sprendimas suteikti antrinę teisinę pagalbą, – teikti antrinę teisinę pagalbą skiriamo advokato vardas, pavardė, adresas, telefono numeris, priėmimo laikas; 10) sprendimo galiojimo laikas, kai asmuo turi teisę į antrinę teisinę pagalbą pagal šio įstatymo 11 straipsnio 2 dalies 1 punktą ir 12 straipsnio 4 punktą; 11) sprendimo apskundimo tvarka ir terminas; 12) informacija apie ginčo sprendimo mediacijos būdu galimybes ir kita, tarnybos nuomone, reikšminga informacija.

Nagrinėjamu atveju Tarnyba veikė viešojo administravimo srityje, todėl taikytinos ir VAI nuostatos.

Pareiškėja nesutinka su Skundžiamu sprendimu iš esmės dėl to, jog jos vertinimu, 2018-05-21 sprendimu nuspręsta teikti antrinę teisinę pagalbą visose civilinėse bylose, susijusiose su palikimo priėmimu, o Tarnybai priėmus Skundžiamą sprendimą, paslaugos apimtis susiaurinama.

Komisija, atlikusi 2018-05-21 sprendimo ir Skundžiamo sprendimo turinio analizę, sprendžia, jog Tarnyba Skundžiamu sprendimu antrinės teisinės pagalbos pareiškėjai dalyko, įtvirtinto 2018-05-21 sprendime, iš esmės nepakeitė, bet pagal faktiškai suteiktą antrinę teisinę pagalbą, sukonkretino šios paslaugos apimtį. Visų pirma, 2018-05-21 sprendimo rezoliucinėje dalyje yra nurodyta, kad nuspręsta pareiškėjai teikti antrinę teisinę pagalbą *civilinėje byloje dėl palikimo priėmimo ir susijusių klausimų išsprendimo, parengti procesinius dokumentus, atstovauti pirmosios instancijos teisme*. Taigi, akivaizdu, kad jau priimant sprendimą buvo nustatyta, kad pareiškėjai šiuo sprendimu antrinė teisinė pagalba teiktina civilinėje byloje (vienaskaita), o ne civilinėse bylose. Kita vertus, pats dalykas apibrėžtas pakankamai plačiai – dėl palikimo priėmimo ir susijusių klausimų išsprendimo, todėl paskirta advokatė, suderinusi su pareiškėja, turėjo pagrindo pasirinkti efektyviausią pareiškėjos teisių gynimo būdą, nagrinėjamu atveju, kreiptis į teismą su ieškiniu dėl servituto nustatymo patalpoms, kurios buvo paveldėtos, bei atstovauti pareiškėją šioje byloje.

Pareiškėja skunde Komisijai remiasi argumentu, kad 2018 m. prašydama suteikti antrinę teisinę pagalbą, ji turėjo teisėtą lūkesčių, jog atsakovė suteiks visapusišką pagalbą rengiant procesinius dokumentus ir atstovaus byloje dėl testamentu vykdymo, t. y. patalpų šildymo, *servituto nustatymo*, testamente nurodyto patvarkymo įvykdymo, tačiau Tarnybos paskirta advokatė padėjo teismui pateikti ieškinį tik dėl dalies su testamentu susijusių klausimų, t. y. dėl servituto nustatymo ir atstovavimo pirmos instancijos teisme.

Komisija sprendžia, jog šiuo argumentu pareiškėja pati pripažįsta, jog jau 2018 m. kreipdamasi į Tarnybą ir prašydama suteikti antrinę teisinę pagalbą, suprato, jog antrinė teisinė pagalba civilinėje byloje dėl palikimo priėmimo ir susijusių klausimų išsprendimo apims ir servituto nustatymą. Pareiškėja neginčija faktinės aplinkybės, kad suteikdama antrinę teisinę pagalbą 2018-05-21 sprendimo pagrindu, Tarnybos paskirta advokatė atstovavo pareiškėją civilinėje byloje pagal pareiškėjos ieškinį dėl servituto nustatymo pareiškėjos ir pareiškėjos brolio paveldėto gyvenamojo namo dalies patalpoms; šioje civilinėje byloje yra priimtas sprendimas. Kaip matyti iš prijungtos bylos duomenų, pareiškėja 2018-05-15 papildė 2018-04-16 prašymą ir nurodė, kad pareiškėjos broliui testamentu paliktoje gyvenamojo namo dalyje yra namo dujinio šildymo sistema, todėl brolis turi pasirūpinti, jog pareiškėjos patalpose būtų šildoma; brolis to nedaro, todėl brolis turėtų perleisti dalį namo patalpų, arba įvardintoms patalpoms turi būti nustatytas servitutas. Taigi, tai patvirtina, kad būtent toks pažeistų teisių gynimas teisme atitiko pareiškėjos raštu išreikštą poziciją. Kaip nurodo atsakovė, pareiškėja pati pasirašė ieškinyje teismui.

Kaip paaiškinta Skundžiamame sprendime, pagal vieną Tarnybos sprendimą, antrinė teisinė pagalba gali būti suteikta tik vienoje byloje. Taigi, Tarnybos paskirtai advokatei suteikus antrinę

teisinę pagalbą vienoje byloje (atstovavimas minėtoje civilinėje byloje dėl servituto nustatymo), remiantis tuo pačiu 2018-05-21 sprendimu, suteikti antrinę teisinę pagalbą Tarnybos atstovė advokatė bet kuriuo atveju jau neturėtų pagrindo. Be to, Komisija sprendžia, jog svarbi atsakovės nurodyta aplinkybė, kad pareiškėja net nesikreipė dėl antrinės teisinės pagalbos kitoje byloje. Tai paneigiančių duomenų pareiškėja į nagrinėjamą bylą nėra pateikusi.

Tai, kad pareiškėja turėjo lūkestį, jog Tarnybos paskirtas advokatas pareiškėją atstovaus visose bylose, kurios turi sąsają su testamentu vykdymu (kaip nurodo pareiškėja - patalpų šildymo, servituto nustatymo, testamente nurodyto patvarkymo įvykdymo klausimais), tai yra tik subjektyvus pareiškėjos situacijos vertinimas ir jis nedaro įtakos sprendžiant Skundžiamo sprendimo teisėtumo klausimą.

Pareiškėja laikosi pozicijos, kad nors 2024-02-27 sprendimas buvo panaikintas, tačiau Tarnyba skundžiamu sprendimu priėmė analogišką sprendimą.

Šiame kontekste Komisija pirmiausia pažymi, kad pagal nuosekliai formuojamą praktiką, tuo atveju, kai teismo ar Komisijos sprendimu panaikinamas viešojo administravimo subjekto priimtas administracinis sprendimas dėl to, jog jame neaiškūs jo priėmimo motyvai (ar jų nėra), nereiškia, kad viešojo administravimo subjektas yra įpareigojamas priimti priešingą sprendimą – šiuo atveju viešojo administravimo subjektas gali priimti bet kokią sprendimą, t. y. iš esmės ir tokį patį, koks buvo priimtas anksčiau, tačiau jame turi būti aiškiai nurodyti tokio sprendimo priėmimo motyvai (žr., pvz., LVAT 2014-02-04 nutartį administracinėje byloje Nr. A602-120/2014). Taigi, Lietuvos administracinių ginčų komisija ir teismai akcentavo, kad 2024-02-27 sprendimas yra neteisėtas dėl motyvuotumo esminio trūkumo, todėl minėtą sprendimą panaikino. Tačiau Skundžiamą sprendimą, Komisijos vertinimu, Tarnyba tinkamai motyvavo, pagrindė aktualių teisiniu reglamentavimu bei jį susiejo su nustatytais reikšmingomis faktinėmis aplinkybėmis, todėl jo naikinti nėra pagrindo.

Be to, Skundžiamame sprendime nuosekliai išaiškinta, jog atsižvelgiant į tai, kad pagal Kauno skyriaus 2018-05-21 sprendimą Nr. (duomenys neskelbtini) antrinės teisinės pagalbos teikimas laikomas baigtu, tuo atveju, jeigu pareiškėjai reikalinga antrinė teisinė pagalba kitoje byloje, ji turi Tarnybai pateikti prašymą suteikti antrinę valstybės garantuojamą teisinę pagalbą, jos reikalavimą pagrindžiančius dokumentus, jos teisę gauti antrinę teisinę pagalbą įrodančius dokumentus ir advokato sutikimą, jeigu pageidauja, kad antrinę teisinę pagalbą teiktų advokatas, kuris nėra sudaręs su Tarnyba sutarties dėl teisinės pagalbos teikimo. Nors pareiškėja laikosi pozicijos, kad toks išaiškinimas nepakankamas, nes nepaaiškinta apie turto ir pajamų lygį, sudarančius pagrindą gauti antrinę teisinę pagalbą, tačiau byloje nėra duomenų, kad pareiškėja tokios informacijos būtų teiravusi atsakovės.

VAĮ 10 str. 5 d. 5 ir 6 p. nustatyta, kad administraciniame sprendime turi būti nurodyta: administracinio sprendimo teisinis ir faktinis pagrindas ar kitos administraciniam sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės, administracinio sprendimo motyvai. Paminėtos VAĮ nuostatos nustato, jog individualus administracinis aktas turi būti pagrįstas objektyviais duomenimis (faktais) ir teisės aktų normomis. Taigi, vertinant Skundžiamo sprendimo teisėtumą, be kita ko, Komisija privalo įvertinti, ar jis atitinka privalomuosius individualiam administraciniam aktui (administraciniam sprendimui) keliamus reikalavimus, nustatytus VAĮ 10 str., t. y. ar individualus administracinis aktas yra pagrįstas objektyviais duomenimis (faktais) ir teisės aktų nuostatomis, ar individualiame administraciniame akte aiškiai suformuluotos nustatytos arba suteikiamos teisės ir pareigos, nurodyta akto apskundimo tvarka.

Pagal nuosekliai formuojamą teismų praktiką, individualiame administraciniame akte turi būti nurodomi pagrindiniai faktai, argumentai ir įrodymai, pateikiamas teisinis pagrindas, kuriuo viešojo administravimo subjektas rėmėsi priimdamas administracinį aktą; motyvų išdėstymas turi būti adekvatus, aiškus ir pakankamas. Ši teisės norma siejama su teisėtumo principu, pagal kurį reikalaujama, kad viešojo administravimo subjektai savo veikla nepažeistų teisės aktų, kad jų sprendimai būtų pagrįsti, o sprendimų turinys atitiktų teisės normų reikalavimus (žr., pavyzdžiui, LVAT 2011 m. birželio 27 d. išplėstinės teisėjų kolegijos sprendimą byloje Nr. A556-336/2011; 2014 m. kovo 25 d. išplėstinės teisėjų kolegijos nutartį administracinėje byloje Nr. A756-997/2014, LVAT biuletenis Nr. 25, 2014, 130–142 p.). Įgyvendindamas diskrecijos teisę, viešojo administravimo

subjektas privalo atidžiai iširti, paremti savo vertinimą argumentais, kurie yra reikšmingi ir kurie pagrindžia jais remiantis padarytas išvadas, atspindi faktines aplinkybes tokias, kokios jos iš tikrųjų yra, bei kurių pakanka pagrindimui, ir atsižvelgti į visus svarbius veiksnius (žr., pvz., LVAT 2014 m. vasario 10 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A662-563/2014). Individualūs administraciniai sprendimai negali būti grindžiami spėjimais ar įtarimais, asmeninėmis simpatijomis ar antipatijomis (2014 m. lapkričio 17 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A858-2430/2014, LVAT biuletenis Nr. 28, 2014, 89–102 p.), o turi būti pagrįsti teisės normomis. Pažymėtina ir tai, kad tinkamas motyvavimas apima ne tik tinkamą teisinio pagrindo nurodymą ir taikymą, bet ir reikalavimą priimame teisės akte nurodyti pagrindinius faktus. Esminė individualaus administracinio akto pagrįstumo sąlyga – turi būti nustatytos ne pavienės faktinės aplinkybės, o juridinių faktų visetas, būtinas ir pakankamas teisės normai taikyti (žr., pavyzdžiui, 2015 m. vasario 18 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A398-442/2015; 2012 m. liepos 20 d. nutartį administracinėje byloje A520–2294/2012; 2012 m. rugpjūčio 3 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A444-2366/2012).

Įvertinusi Skundžiamo sprendimo turinį, Komisija sprendžia, kad jis iš esmės atitinka VAĮ 10 str. 5 ir 6 dalies reikalavimus, nes yra pagrįstas objektyviais duomenimis, konkrečiomis teisės aktų nuostatomis, motyvų išdėstymas pakankamas ir aiškus, nurodytos reikšmingos faktinės aplinkybės. Skundžiamame sprendime nurodyta tinkama apskundimo tvarka. Taip pat, byloje nėra duomenų, kad Skundžiamą sprendimą pasirašė netinkamas subjektas.

Skundžiamame sprendime yra ištaisyta Lietuvos administracinių ginčų komisijos 2024-05-06 sprendime Nr. 21RE-352 (AG-283/04-2024), Regionų administracinio teismo Klaipėdos rūmų 2025-02-26 sprendime administracinėje byloje Nr. eI2-1949-342/2025 bei LVAT 2025-05-21 nutartyje administracinėje byloje Nr. eA-1806-1047/2025 nurodyta panaikinto 2024-02-27 sprendimo neatitiktis VAĮ 10 str. 5 ir 6 dalies reikalavimams. Kaip minėta, esminiai panaikinto 2024-02-27 sprendimo trūkumai: nurodytos labai abstrakčios ir bendro pobūdžio teisės normos, jos nesusietos su faktinėmis aplinkybėmis, sprendime iš viso nenurodyta, kurias teisinę reikšmę turinčias aplinkybes atsakovė vertino.

Komisijos vertinimu, Tarnyba Skundžiamame sprendime išsamiai išdėstė faktinį pagrindą, t. y. nurodė, kad Tarnybos Kauno skyriaus 2018-05-21 sprendimo Nr. (duomenys neskelbtini) pagrindas iš dėl palikimo priėmimo ir susijusių klausimų išsprendimo buvo pakeistas į civilinėje byloje dėl servituto nustatymo įvertinus šias faktines aplinkybes: pareiškėja 2018-05-15 rašte išdėstė poziciją dėl siekio, kad teismas nustatytų servitutą testamentu pagrindu brolio paveldėtoms patalpoms (daliai patalpų); advokatė J. B. prašymo išmokėti užmokestį už suteiktą antrinę teisinę pagalbą duomenis, kad antrinė teisinė pagalba pareiškėjai buvo suteikta civilinėje byloje Nr. (duomenys neskelbtini) dėl servituto nustatymo (Tarnybos Kauno skyriaus 2018-05-21 sprendimo Nr. (duomenys neskelbtini) pagrindu); 2022-08-12 teismui pateiktas ieškinys, kuriuo pareiškėja prašė teismo sprendimu nustatyti neatlygintą servitutą gyvenamajame name; ieškinį pasirašė pareiškėja ir advokatės J. B.; kartu su pareiškėjos ieškiniu buvo pateiktas Tarnybos Kauno skyriaus 2022-04-13 sprendimas dėl galiojimo termino pratęsimo pagal Tarnybos Kauno skyriaus 2018-05-21 sprendimą, kurio pagrindu pareiškėja buvo atleista nuo žyminio mokesčio ir kitų bylinėjimosi išlaidų nagrinėjant bylą dėl servituto nustatymo; teisinė pozicija dėl servituto nustatymo advokatės buvo suderinta su pačia pareiškėja (pareiškėja pasinaudojo suteikta jai antrine teisine pagalba pagal Tarnybos Kauno skyriaus 2018-05-21 sprendimą); išnagrinėjus nurodytą civilinę bylą, 2018-05-21 sprendimu nustatytas antrinės teisinės pagalbos teikimas yra laikomas baigtu; Tarnybos sprendimas dėl antrinės teisinės pagalbos teikimo pratęsimo apskūstas, bet nepanaikintas.

Be to, Skundžiamame sprendime pareiškėjai aiškiai išaiškinta, kad remiantis aptartu teisiniu reglamentavimu, vieno Tarnybos sprendimo dėl antrinės teisinės pagalbos pagrindu, pareiškėjai antrinė teisinė pagalba gali būti suteikta tik vienoje byloje; paaiškina, kad Tarnyba, atsižvelgdama į faktiškai suteiktą teisinę pagalbą, sprendimu turi teisę pakeisti antrinės pagalbos teikimo pagrindą, sukonkretinant antrinės teisinės pagalbos apimtį.

Tarnyba, priimdama Skundžiamą sprendimą, neviršijo jai suteiktų įgaliojimų, veikė jai priskirtos funkcijos teikti antrinę teisinę pagalbą ribose ir įgyvendino jai teisės aktais suteiktas kompetencijas.

Atsižvelgiant į faktines bylos aplinkybes ir ginčo situacijos teisinį reglamentavimą, Valstybės garantuojamos teisinės pagalbos tarnybos Antrinės valstybės garantuojamos teisinės pagalbos ir mediacijos paslaugų administravimo skyriaus 2025-05-30 sprendimas Nr. (duomenys neskelbtini) yra teisėtas ir pagrįstas, jo panaikinti pareiškėjos skundo argumentais nėra pagrindo, todėl skundas atmestinas.

Proceso dalyviai procesiniuose dokumentuose išdėstė daugiau argumentų, tačiau, Komisijos nuomone, jie nėra esminiai sprendžiant šią administracinę bylą ir niekaip nekeičia šiame sprendime padarytos išvados, todėl jų Komisija nenagrinės. Šiame kontekste paminėtina, kad Europos Žmogaus Teisių Teismo (toliau – ir EŽTT) ir LVAT ne kartą pažymėta, jog teismo (pagal analogiją – Komisijos) pareiga pagrįsti priimtą sprendimą neturėtų būti suprantama kaip reikalavimas detaliam atsakyti į kiekvieną argumentą (žr., pvz. EŽTT 1994 m. balandžio 19 d. sprendimas V. H. prieš Olandiją; 1997 m. gruodžio 19 d. sprendimas H. prieš Suomiją; LVAT 2011 m. lapkričio 14 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A261-3555/2011).

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

pareiškėjos G. M. B. skundą atsakovei Valstybės garantuojamos teisinės pagalbos tarnybai atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo jo priėmimo bylos šalys gali apskųsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkė

Birutė Pranevičienė

Komisijos nariai

Daiva Bereikienė

Lionela Gelmanienė

Beata Labutytė